

[H. C. Toft.]

skab af fællesmarkedet, da vil vi på ny møde lovgivning af denne karakter her i folketinget.

Søren Jensen (Hasseris): Venstre hilser med tilfredshed, at der er opnået enighed mellem regeringen og landbruget om de danske landbrugsordningers tilpasning til EF's markedsvilkår. Tidligere har den lovgivning, vi i dag har til behandling, været genstand for heftige debatter og stærk kritik både her i tinget og ude på møder; enkelte svang sig endda op til, at vi skulle søge helt at opgive denne lovgivning og føre en anden landbrugspolitik, der kunne tvinge os til at afvikle en stor del af landbrugsproduktionen, ja, tvinge en stor part af landbrugets udøvere væk fra erhvervet.

I dag kan alle se, at det er heldigt, vi ikke fulgte de folk, der havde den opfattelse. Udviklingen er, trods den landbrugslovgivning, vi har haft, gået stærkt; det taler afvandringer og udsætning af besætninger igennem de senere år sit tydelige sprog om. Vi så i venstre anderledes på disse ting, og det gjorde vi ud fra både en menneskelig og en samfundsøkonomisk vurdering.

De nuværende landbrugsordninger har haft det formål dels at afbøde de økonomiske vanskeligheder, erhvervet i en årrække har været ude i, dels at søge at holde landbrugets produktionsapparat intakt, så vi stadig havde en betydelig landbrugsproduktion og -eksport og herigennem valutaindtjening til landet. Men vi har også haft det sigte i vor landbrugspolitik, at vi skulle søge at holde landbrugets produktionsapparat intakt med henblik på medlemskab af et større europæisk fællesskab.

Er formålet med den nuværende landbrugslovgivning ikke nået i fuld udstrækning, så vil jeg dog tillade mig at sige nu, da denne lovgivning synes at være på falderebet, at uden den landbrugslovgivning, vi i dag behandler, havde vi ikke i dag stået med så stor en animalsk landbrugsproduktion, som tilfældet er, noget, som så afgjort vil være et aktiv ved dansk medlemskab af et større europæisk marked. Glædeligt er det også at konstatere, at der har været en voksende forståelse for den betydning, landbrugsproduktionen og -eksporten har for hele samfundet.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om de to lovforslag. Først forslaget om en kornordning. Hvad kornprisen angår, kan vi i venstre acceptere ministerens forslag om en forhøjelse på 10 kr. Denne forhøjelse må ses dels på baggrund af, at kornprisen i en årrække har været stort set uændret, i hvert fald ikke på det seneste har været reguleret opad, dels på baggrund af den sammenhæng, der i EF er mellem kornprisen og flæskepriserne, ægpriserne og fjerkræpriserne. Jeg er enig med landbrugsministeren i, at vi både af hensyn til samfundet og af hensyn til landbrugets indtjening bør søge det bedst mulige udgangspunkt ved medlemskab af EF, og jeg synes, der igennem de to lovforslag er lagt op hertil.

Vi håber, der kommer et positivt udfald af de forhandlinger, som nu skal føres mellem kornhandelen og landbruget, da det jo er en ret afgørende forudsætning for den lovgivning, vi behandler.

Dernæst skal jeg gøre nogle bemærkninger om forslaget om ændring af loven om afsætning af danske landbrugsvarer. Denne lov er jo en slags hovedlov; det er herigennem, pengene til fordeling på de forskellige områder sker, og jeg synes, det indtil nu er sket på en meget fornuftig måde. Jeg tror også, det vil være tilfældet med henblik på tilpasningen til EF's markedsvilkår. Jeg tror i det hele taget ikke, vi kunne finde et bedre organ end landbrugets dispositionsfond til at forvalte de midler, der er stillet til rådighed.

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, til lovens § 4, stk. 9, foreslår ministeren indsat et nyt punktum; hvorefter ministeren kan tillade en afgift ved salg af æg på op til 25 øre pr. kg, idet det er tanken, at pengene, der kommer ind her, skal overføres til en fond, som man kan ty til i en vanskelig periode for denne sektor. Meget tyder jo på, at denne sektor kan komme ud i en vanskelig periode, og derfor lyder dette forslag fornuftigt.

Ligeså finder vi, at det er rigtigt, at man igennem lovforslaget lægger op til, at der kan gives kompensation for andre produktioner, som menes at blive trængt i overgangstiden. Jeg tænker på svinesektoren, den nævnte ægsektor og fjerkræsektoren.

Fra venstres side finder vi det rimeligt at fritage forbrugerne for den prisforhøjelse af